

A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN, BUDAPESTEN, 2004. AUGUSZTUS 26-ÁN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Budapesten, 2004. augusztus 26-án aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország és a Szlovén Köztársaság által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény (a továbbiakban: MLI) alkalmazására vonatkozó egybeszerkesztett szöveget.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és a Szlovén Köztársaság által a letéteményeshez 2018. március 22-én benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezéseivel együtt alkalmazandóak szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezései mellett. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok az OECD Modellegyezmény rendelkezéseinek megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az Egyezmény terminológiájának megfelelően módosításra kerültek annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek egymással, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”) megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek értelmezését. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, annak nem célja a lényegi rendelkezések módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései már hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, melyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg a Szlovén Köztársaság részéről 2018. március 22. napján került sor.

Az MLI-rendelkezők hatályba lépése

Az MLI az Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adómetert érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és a Szlovén Köztársaság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs okmány letétbe helyezésének, elfogadásának vagy jóváhagyásának időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, a Szlovén Köztársaság esetében pedig 2018. március 22. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma Magyarország esetében 2021. július 1. napja, a Szlovén Köztársaság esetében pedig 2018. július 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Eltérő rendelkezés hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében a következő időpontoktól válnak alkalmazhatóvá:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakokra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

Az MLI 36. cikkének 1. bekezdésével összhangban az MLI VI. részének (Választottbírósi Eljárás) rendelkezései az Egyezmény tekintetében hatályossá válnak:

- i. i. a Szerződő Joghatóság illetékes hatósága számára előterjesztett ügyekre vonatkozóan (a 19. cikk [Kötelező Erejű Választottbírósi Eljárás] 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon) 2021. július első napján vagy azt követően; és

Az MLI 36. cikkének 2. bekezdésével összhangban az MLI VI. része (Választottbírósi Eljárás) kizárólag annyiban alkalmazandó egy Szerződő Állam illetékes hatóságához 2021. július első napját megelőzően előterjesztett ügy esetében, amennyiben mindkét Szerződő Államok illetékes hatóságai megállapodnak az adott ügyre vonatkozó alkalmazásban.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság,

[**HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által**] [attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. és 3. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elekrülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYZEMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYZEMÉNY RENDELTETÉSE

Attól az óhajtól vezéreltetve, hogy továbbfejlesszék gazdasági kapcsolataikat és erősítsék együttműködésüket az adózás terén,

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlen részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből),

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszédés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem- vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

a) Szlovénia esetében:

(i) a jogi személyek nyereségadója,

(ii) a személyi jövedelemadó, beleértve a béreket, a fizetéseket, a mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelmet, az üzleti tevékenységből származó jövedelmet, a tőkenyereséget, valamint az ingatlan és ingó vagyonból származó jövedelmet,

(iii) a vagyonadó

(a továbbiakban: „szlovén adó”);

b) Magyarország esetében:

(i) a személyi jövedelemadó,

(ii) a társasági adó,

(iii) az osztalékadó,

(iv) a telekadó,

(v) az építményadó

(a továbbiakban: „magyar adó”).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Szlovénia” kifejezés a Szlovén Köztársaságot és földrajzi értelemben használva Szlovénia területét jelenti, beleértve a parti tenger mellett fekvő tengeri területet, a tengerfenéket és a tengerfenék altalaját, amely felett Szlovénia szuverén jogait és joghatóságát gyakorolhatja összhangban a belső jogával és a nemzetközi joggal;

b) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy Szlovéniát jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

d) a „személy” kifejezés magába foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendők;

f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;

g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót, a légi járművet vagy a közúti szállító járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

(i) Szlovénia esetében a Szlovén Köztársaság Pénzügyminisztériumát vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

j) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:

(i) minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,

(ii) minden olyan jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri;

k) az „üzleti tevékenység” kifejezés magába foglalja a szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység végzését.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek - amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván - olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban az adott időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer, ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismerv alapján adóköteles, beleértve az államot és annak bármely politikai egységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magába azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem magánszemély mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magába foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fióktelepet,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt, és

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építkezési terület, az építési, szerelési vagy beszerelési munkálatok vagy az azokkal kapcsolatos felügyeleti tevékenység csak akkor képez telephelyet, ha az ilyen terület, munkálat vagy tevékenység tizenkét hónapos időtartamot meghalad.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy leszállítása céljára;

b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljára;

c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;

e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó - egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingtalan vagyontól származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az „ingatlan vagyont” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyont fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyont tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos állatállományt és a berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyont hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyontnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyont közvetlen használatából, bérbeadásából vagy hasznosításának minden más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyontából származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtégeket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyhajók, légi jármű vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben az államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában hajók, légi jármű vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származó nyereség magába foglalja a hajók, a légi jármű vagy a közúti szállító járművek személyzet nélkül való bérbeadásából származó nyereséget, ha azokat nemzetközi forgalomban használják, amennyiben az ilyen bérbeadásból származó nyereség az 1. bekezdésben említett nyereséggel függ össze.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően -, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

3. A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók csalás, súlyos gondatlanság vagy szándékos mulasztás esetén.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5%-át, ha a haszonhúzó egy olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 25%-os közvetlen részesedéssel bír;

b) az osztalék bruttó összegének 15%-át minden más esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból - kivéve a hitelköveteléseket - származó jövedelmet, valamint más társasági jogból származó olyan jövedelmet jelent, melyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez a kamat abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben keletkezett, ha azonban a kamat hasznahúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 5 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezésére,

a) a Szlovén Köztársaságban keletkező kamat, amelyet a Magyar Köztársaság Kormányának vagy valamely politikai egységének vagy helyi hatóságának, a Magyar Nemzeti Banknak, a magyar Eximbank Rt.-nek és a magyar MEHIB Rt.-nek fizetnek, továbbá a magyar Eximbank Rt. és a magyar MEHIB Rt. által nyújtott, garantált vagy biztosított hitelre vagy kölcsönre tekintettel fizetett kamat mentes a szlovén adó alól;

b) a Magyar Köztársaságban keletkező kamat, amelyet a Szlovén Köztársaság Kormányának vagy valamely politikai egységének vagy helyi hatóságának, a Szlovén Központi Banknak, a Szlovén Export Társaságnak vagy bármely más, a Szerződő Államok által megállapított hasonló szervezetnek fizetnek, továbbá a Szlovén Export Társaság által nyújtott, garantált vagy biztosított hitelre vagy kölcsönre tekintettel fizetett kamat mentes a magyar adó alól.

4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni kötelezettségek nem tekintendők kamatnak.

5. Az 1., 2. és 3. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető személy ebben az Államban belföldi illetőséggel rendelkezik. Ha azonban a kamatot fizető személy - akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem - a Szerződő Államok egyikében olyan telephellyel rendelkezik, amellyel kapcsolatosan a kamatfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely viseli, akkor úgy tekintendő, hogy ez a kamat abból a Szerződő Államból származnak, amelyben a telephely található.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznahúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat hasznahúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez a jogdíj abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben keletkezett, ha azonban a jogdíj hasznahúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 5 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (beleértve a mozgóképeket vagy filmeket, szalagon történő rögzítéseket vagy más rádió- vagy televízió közvetítésre használt tömegtájékoztatói eszközt vagy a sokszorosítás vagy a továbbítás egyéb eszközeit) szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezésnek vagy mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak használatáért vagy használati jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

4. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető személy ebben az Államban belföldi illetőséggel rendelkezik. Ha azonban a jogdíjat fizető személy - akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem - a Szerződő Államok egyikében olyan telephellyel rendelkezik, amellyel kapcsolatosan a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezeket a jogdíjakat ez a telephely viseli, akkor úgy tekintendő, hogy ezek a jogdíjak abból a Szerződő Államból származnak, amelyben a telephely található.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj haszonhúzója, vagy kettejük és egy harmadik személy között különleges kapcsolat áll fenn, és emiatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható, az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőséggel rendelkező személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltség elidegenítéséből származó nyeresége, amelynek értékét több mint 50%-ban közvetve vagy közvetlenül a másik Szerződő Államban lévő ingatlan adja, megadóztatható ebben a másik Államban.

3. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának másik Szerződő Államban levő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephely (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi jármű vagy közúti szállító járművek, vagy ilyen hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ebben az államban adóztatható.

5. Az előző bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Munkaviszonyból származó jövedelem

1. A 15., 17., 18. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban gyakorolt munkaviszonyra tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajón, légi jármű fedélzetén vagy közúti szállító járművön végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, ahol a munkaadó belföldi illetőségű.

15. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy bármilyen hasonló szervének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

16. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 7. és a 14. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14. Cikk rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezt a tevékenységet jelentős részben a Szerződő Államoknak vagy politikai egységeiknek vagy helyi hatóságaiknak közalapjaiból támogatják vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján végzik. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznél vagy a sportolónál illetősége van.

17. Cikk

Nyugdíjak

1. A 18. Cikk 2. bekezdésének fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi foglalkoztatottságára való tekintettel fizetnek, csak ebben az államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, a nyugdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Állam kötelező nyugdíjrendszere keretében a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi foglalkoztatottságára való tekintettel fizetnek, csak az elsőként említett államban adóztatható.

18. Cikk

Közszolgálat

1. a) A fizetés, bér és más nem nyugdíj jellegű díjazás, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága fizet magánszemélynek az ezen Államnak vagy egységének vagy hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Ez a fizetés, bér és más hasonló díjazás azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a másik Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban belföldi illetőségű személlyé.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amely az egyik Szerződő Állam, vagy politikai egysége, vagy helyi hatósága által vagy az általuk létesített alapokból kerül kifizetésre egy magánszemély részére az ezen Államnak, vagy egységnek, vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Ez a nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Államban belföldi illetőségű és ennek a másik Államnak az állampolgára.

3. Az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésre, bérre és más hasonló díjazásra és nyugdíjra a 14., 15., 16. és 17. Cikk rendelkezései alkalmazandók.

19. Cikk

Tanulók

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari és kereskedelmi tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

2. Az olyan támogatás, ösztöndíj vagy munkaviszonyból származó jövedelem tekintetében, amely nem tartozik az 1. bekezdés hatálya alá, a tanulók és gyakornokok az ilyen képzés vagy gyakorlat alatt jogosultak ugyanarra a mentességre, könnyítésre vagy adócsökkentésre, amelyet az abban az államban illetőséggel bíró személyek élveznek, ahová utaznak.

20. Cikk

Tanárok és kutatók

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, aki a másik Szerződő Államban található és a másik Szerződő Állam közigazgatása által elismert egyetem, főiskola, iskola vagy más hasonló intézmény vagy más kutatóintézet meghívására ideiglenesen ebben a másik Államban tartózkodik kizárólag az oktatási intézményben való tanítás és/vagy kutatás céljából, az ebbe a másik Államba való első megérkezésétől számított, két évet meg nem haladó időszakig ebben a Szerződő Államban az ilyen oktatásért vagy kutatásért kapott díjazás tekintetében mentes az adó alól.

2. Az 1. bekezdés alapján nem kell mentességet adni az olyan díjazásra, amelyet a tanár vagy az oktató kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást nem közérdekből, hanem egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzik.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlanból származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, ha az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és a jog vagy a vagyon, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. Cikk rendelkezései nyerne alkalmazást.

22. Cikk

Vagyon

1. A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzleti vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban rendelkezik, megadóztatható ebben a másik államban.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból, légi járműből és közúti szállító járművekből álló vagyon, és az ilyen hajók, légi jármű és közúti szállító járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyekben a vállalkozás belföldi illetőségű.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyონrésze csak ebben az államban adóztatható.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. Szlovéniában a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

Amennyiben a Szlovéniában belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, Szlovénia lehetővé teszi:

a) az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett jövedelemadóval,

b) az ilyen belföldi illetőségű személy vagyónát terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett vagyónadóval.

Az így levont összeg azonban egyik esetben sem haladhatja meg a levonás előtt számított jövedelem- vagy vagyónadónak azt a részét, amely az esettől függően a Magyarországon adóztatható jövedelemre vagy vagyónra esik.

2. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Szlovéniában, Magyarország a b) pontban és a 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.

b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezései szerint megadóztathatók Szlovéniában, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Szlovéniában megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Szlovéniából származó ilyen jövedelemtéttelekre esik.

3. Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetékességű személy által élvezett jövedelem, vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól az adott államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között - különös tekintettel a belföldi illetőségre - alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek olyan, a családi állapot vagy családi kötelezettségek alapján járó személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson az adózásban, amelyekben a saját területén belföldi illetőségű személyeket részesíti.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamatjogdíj és más kifizetés az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapítására ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha azokat az először említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. Cikk 1. bekezdésének, a 11. Cikk 7. bekezdésének vagy a 12. Cikk 6. bekezdésének rendelkezései

alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók az ilyen vállalkozás adóköteles vagyonának megállapítására, mintha ezek a tartozások az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezetett.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel megoldják. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából.

Az MLI alábbi, VI. része alkalmazandó az Egyezményre :

AZ MLI VI: RÉSZE (VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁS)

Az MLI 19. cikke (Kötelező erejű választottbíróági eljárás)

1. Amennyiben:

a) a jelen Egyezmény 25 cikk 1. bekezdése alapján egy személy előterjesztette egy ügyet a szerződő joghatóság illetékes hatósága előtt az alapján, hogy az egyik vagy mindkét szerződő joghatóság intézkedései az adott személyre nézve olyan adóztatáshoz vezetnek, amely nem felel meg a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek (ahogy azt az Egyezmény módosíthatja); és

b) az illetékes hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni az adott ügy megoldása tekintetében a jelen Egyezmény 25. cikke alapján három éven belül, amely - esettől függően - a 8. vagy 9. bekezdésben meghatározott kezdőnaptól indul (hacsak ezen időszak letelte előtt a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai nem egyeztek meg eltérő időszakban az adott ügygel kapcsolatban, és értesítették erről a megállapodásról az ügyet előterjesztő személyt),

az ügygel kapcsolatban felmerült minden megoldatlan kérdést, ha a személy írásban ezt kéri, választottbíróági eljárásnak kell alávetni a jelen részben leírt módon a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által a 10. bekezdés rendelkezései alapján egyeztetett szabályoknak vagy eljárásnak megfelelően.

2. Amennyiben egy illetékes hatóság felfüggesztette az 1. bekezdésben említett kölcsönös egyeztető eljárást egy vagy több azonos kérdésre vonatkozó, bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt folyó ügy miatt, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésben meghatározott időszak szünetel, amíg a bíróság vagy a közigazgatási bíróság jogerős határozatot

nem hoz, vagy amíg fel nem függesztik vagy vissza nem vonják az ügyet. Továbbá amennyiben az ügyet előterjesztő személy és az illetékes hatóság megegyeznek a kölcsönös egyeztető eljárás felfüggesztésében, az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak szünetel addig, amíg a felfüggesztésnek véget nem vetnek.

3. Amennyiben mindkét illetékes hatóság egyetért abban, hogy az ügy által közvetlenül érintett személy nem nyújtotta be időben a bármelyik illetékes hatóság által az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak kezdetét követően kért további lényeges információkat, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak azzal az idővel meghosszabbodik, amely megfelel az információ bekérésének napjával kezdődő és az információ rendelkezésre bocsátásának napjával végződő időszaknak.

4.a) A választottbíróóság elé terjesztett kérdésekre vonatkozó választottbíróósági döntést az 1. bekezdésben említett, az ügyre vonatkozó kölcsönös megállapodáson keresztül kell végrehajtani. A választottbíróósági döntés végleges.

b) választottbíróósági döntés az alábbi esetek kivételével a szerződő joghatóságokra nézve kötelező érvényű:

i) ha az ügy által közvetlenül érintett személy nem fogadja el a választottbíróósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodást. Ilyen esetben az ügy nem jogosult további megfontolásra az illetékes hatóságok részéről. Az ügyben hozott választottbíróósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodás nem tekinthető elfogadottnak az ügy által közvetlenül érintett személy által, amennyiben az ügy által közvetlenül érintett bármely személy a kölcsönös megállapodásról szóló értesítés részére történő elküldését követő 60 napon belül nem vonja vissza a választottbíróósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban megoldott összes kérdés bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság általi megfontolásra irányuló kérelmét, illetve nem szünteti meg más módon az ilyen kérelemre vonatkozó, folyamatban lévő összes bírósági és közigazgatási eljárást a kölcsönös megállapodásnak megfelelő módon.

ii) ha az egyik szerződő joghatóság bíróságának jogerős határozata alapján érvénytelen a választottbíróósági döntés. Ilyen esetben a választottbíróósági eljárásra irányuló 1. bekezdés szerinti kérelem nem tekintendő benyújtottnak, és a választottbíróósági eljárás nem tekintendő lefolytatottnak (kivéve a 21. cikk [A választottbíróósági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás] és a 25. cikk [A választottbíróósági eljárások költségei] alkalmazásában). Ilyen esetben a választottbíróósági eljárásra irányuló új kérelmet lehet benyújtani, hacsak az illetékes hatóságok meg nem egyeznek abban, hogy ilyen új kérelemnek nincs helye.

iii) ha az ügy által közvetlenül érintett személy a választottbíróósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban rendezett kérdésekkel kapcsolatban bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt peres eljárást folytat.

5. Az az illetékes hatóság, amely az 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon megkapta a kölcsönös egyeztető eljárás megindítására irányuló kérelmet, a kérelem beérkezését követő két naptári hónapon belül:

a) értesítést küld az ügyet elterjesztő személynek arról, hogy megkapta a kérelmet; és

b) értesítést küld a kérelemtől a másik szerződő joghatóság illetékes hatóságának a kérelem másolatával együtt.

6. Az illetékes hatóság a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelem (vagy a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága által küldött másolata) beérkezését követő három naptári hónapon belül vagy:

a) értesíti az ügyet előterjesztő személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy megkapta az ügy érdemi megfontolásához szükséges információkat; vagy

b) ebből a célból további információkat kér az adott személytől.

7. Amennyiben a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően egyik vagy mindkét illetékes hatóság az ügy érdemi megfontolásához szükséges további információkat kért attól személytől, aki előterjesztette az ügyet, a további információt kérő illetékes hatóság az adott személy által elküldött további információk megérkezését követő három naptári hónapon belül értesíti az adott személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy vagy:

a) megkapta a kért információkat; vagy

b) továbbra is hiányzik a kért információk egy része.

8. Amennyiben egyik illetékes hatóság sem kért további információkat a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

a) az az időpont, amelyen mindkét illetékes hatóság értesítette az ügyet előterjesztő személyt a 6. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és

b) az az időpont, amely a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága részére szóló, az 5. bekezdés b) albekezdés szerinti értesítést három naptári hónappal követi.

9. Amennyiben további információk bekérésére került sor a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődatum a következő időpontok közül a korábbi:

a) az későbbi időpont, amelyen a további információkat kérő illetékes hatóság értesítette az ügyet előadó személyt és a másik illetékes hatóságot a 7. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és

b) az az időpont, amely három naptári hónappal követi azt a napot, amikor mindkét illetékes hatóság megkapta az ügyet előterjesztő személytől a mindkét illetékes hatóság által kért összes információt.

Ha azonban egyik vagy mindkét illetékes hatóság a 7. bekezdés b) albekezdésében említett értesítést küld, akkor ezt az értesítést további információra irányuló kérésnek kell tekinteni a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően.

10. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodás útján (a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény kölcsönös egyeztető eljárásáról szóló cikkének megfelelően) rendezik az ebben a részben szereplő rendelkezések alkalmazásának módját, beleértve azt a minimális információt is, amely az egyes illetékes hatóságok számára szükséges az ügy érdemi megfontolásához. Az ilyen megállapodás megkötésére az előtt az időpont előtt kerül sor, amelyen egy ügy megoldatlan kérdéseit legkorábban választottbíróóság elé lehet terjeszteni, és a megállapodást ezt követően időről időre módosítani lehet.

12. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire:

a) nem lehet választottbíróóság elé terjeszteni az egyébiránt a jelen Egyezményben meghatározott választottbíróági eljárás hatálya alá tartozó, kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdést, ha bármelyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága korábban már döntést hozott ebben a kérdésben;

b) ha bármikor - a választottbíróági eljárásra irányuló kérelem benyújtása után és az előtt, hogy a választottbírói testület közölte volna a döntését a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival - döntés születik egyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága részéről a kérdést illetően, akkor a választottbíróági eljárás megszűnik.

Az MLI 20. cikke (A választottbírók kinevezése)

1. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai eltérő szabályokban nem állapodnak meg, jelen rész tekintetében a 2-4. bekezdéseket kell alkalmazni.

2. A választottbírói testület tagjainak kinevezésére a következő szabályok vonatkoznak:

a) A választottbírói testület három, nemzetközi adóügyekben szakértelemmel vagy tapasztalattal rendelkező egyéni tagból áll.

b) A választottbíróági eljárásra irányuló, a 19. cikk (Kötelező erejű választottbíróági eljárás) 1. bekezdésének megfelelő kérelem időpontjától számított 60 napon belül mindkét illetékes hatóság kinevez egy testületi tagot. Az ekképpen kinevezett két testületi tag a kinevezések időpontja közül a későbbitől számított 60 napon belül kinevez egy harmadik tagot, aki a választottbírói testület elnöki tisztségét látja el. Az elnök nem lehet állampolgára egyik szerződő joghatóságnak sem vagy azokban belföldi illetőséggel bíró személy.

c) A választottbírói testületbe kinevezett minden egyes tagnak pártatlannak és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaitól, adóhatóságaitól, pénzügyminisztériumaitól és az ügy által közvetlenül érintett összes személytől (és az ő tanácsadóiktól) függetlennek kell lennie a kinevezés elfogadásának időpontjában; az eljárás során fenn kell tartani pártatlanságát és függetlenségét; majd ezt követően ésszerű ideig tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely sértené a választottbírók pártatlanságának és függetlenségének látszatát az eljárással kapcsolatban.

3. Amennyiben egy szerződő joghatóság illetékes hatósága nem nevez ki választottbírói testületi tagot a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor az adott illetékes hatóság nevében a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki egy tagot, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

4. Amennyiben a választottbírói testület két eredeti tagja nem nevez ki elnököt a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki elnököt, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

Az MLI 21. cikke (A választottbíróági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás)

1. Kizárólag a jelen rész és a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény, valamint a szerződő joghatóságok információcserére, titoktartásra és adminisztratív segítségnyújtásra vonatkozó nemzeti jogszabályai rendelkezéseinek alkalmazásában a választottbírói testület tagjai, továbbá tagonként maximum három fő munkatárs (és a leendő választottbírók kizárólag a választottbírókra vonatkozó követelmények teljesítésére irányuló képességük igazolásához szükséges mértékben) tekinthetők olyan személyeknek vagy hatóságoknak, akik számára információt lehet feltárni. A választottbírói testület vagy a leendő választottbírók által kapott információ,

valamint a választottbírói testülettől az illetékes hatóságok által kapott információ a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseinek megfelelően kicserélt információnak minősül.

2. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy a választottbírói testület tagjai és munkatársaik a választottbírói eljárásban való közreműködésüket megelőzően írásbeli beleegyezésüket adják abba, hogy a választottbírói eljárással kapcsolatos bármely információt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseiben leírt titoktartási és nyilvánosságra hozatal tilalmára vonatkozó kötelezettségeknek, valamint a szerződő joghatóságok vonatkozó jogszabályainak megfelelően kezelik.

Az MLI 22. cikke (Ügyek megoldása a választottbírói eljárás befejeződése előtt)

Jelen rész, valamint a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, az ügyek kölcsönös egyeztetés révén történő megoldását lehetővé tevő adóegyezmény rendelkezéseinek alkalmazásában, a kölcsönös egyeztető eljárás, valamint a választottbírói eljárás az ügy tekintetében megszűnik, ha a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtását követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor:

a) a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között kölcsönös megállapodás születik az ügy megoldásáról; vagy

b) az ügyet előadó személy visszavonja a választottbírói eljárásra vagy a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelmét.

Az MLI 23. cikke (A választottbírói eljárás típusa)

(2. Alternatíva – Független vélemény)

2. Ha a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai közösen eltérő szabályokban nem állapodnak meg, a következő szabályokat kell alkalmazni a választottbírói eljárásra vonatkozóan::

a) Miután egy ügyet a választottbírói eljárás elé terjesztettek, a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a választottbírói döntéshez szükséges minden információt indokolatlan késedelem nélkül az összes testületi tag rendelkezésére bocsátanak. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai másként nem egyeznek meg, nem lehet a döntés céljából figyelembe venni semmilyen olyan információt, amely nem volt mindkét illetékes hatóság számára elérhető azelőtt, hogy mindkét hatóság megkapta volna a választottbírói eljárásra irányuló kérelmet.

b) A választottbírói testület a választottbírói eljárás elé terjesztett kérdésekben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezéseinek és figyelemmel ezekre a rendelkezésekre, a szerződő joghatóság nemzeti jogszabályaiban lévő rendelkezéseknek megfelelően dönt. A testületi tagok minden más olyan forrást figyelembe vesznek, amelyet a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai esetlegesen kölcsönös megállapodás útján egyértelműen megjelölnek.

c) A választottbírói döntést írásban kell közölni a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival. A döntés megjelöli az alapul szolgáló jogforrásokat, valamint a döntéshez vezető indokolást. A választottbírói döntés elfogadására a testületi tagok egyszerű többségével kerül sor. A választottbírói döntésnek nincs precedensértéke.

5. A választottbírói eljárások kezdete előtt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy az ügyet előadó minden személy és a tanácsadók írásban beleegyezzenek abba, hogy más személy előtt nem tárják fel a választottbírói eljárás során az illetékes hatóságoktól vagy a választottbírói testülettől kapott információkat. A jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben foglaltak szerinti kölcsönös egyeztető eljárás, valamint az ebben a részben foglaltak szerinti választottbírói eljárás az ügyre vonatkozóan megszűnik, amennyiben az ügyet előadó személy vagy ezen személy tanácsadói a választottbírói eljárásra vonatkozó kérelmet követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor súlyosan megsértik ezt a megállapodást.

Az MLI 24. cikke (Eltérő megoldásról szóló megállapodás)

2. Tekintet nélkül a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 4. bekezdésére, az ezen rész alapján meghozott választottbírói döntés nem kötelező erejű a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságokra, és nem kell végrehajtani, amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a részükre megküldött választottbírói döntés megérkezésétől számított három naptári hónapon belül az összes megadotlan kérdés eltérő megoldásában megállapodnak.

Az MLI 25. cikke (A választottbírói eljárások költségei)

Jelen rész szerinti választottbírói eljárás során a választottbírói testület tagjainak díjait és kiadásait, valamint a választottbírói eljárások kapcsán a szerződő joghatóságok részéről felmerült bármilyen költséget a szerződő joghatóságok állják a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között létrejött kölcsönös megállapodásban rendezett módon. Ilyen megállapodás hiányában az egyes szerződő joghatóságok a saját és az általuk kinevezett testületi tag költségeit viselik. A választottbírói testület elnökének költségeit, valamint a választottbírói eljárás lefolytatásával járó egyéb költségeket egyenlő mértékben állják a szerződő joghatóságok.

Az MLI 26. cikke(Összeegyeztethetőség)

2. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan ügghöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

3. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan ügghöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

Az MLI 28. cikkének 2. bekezdésének a) albekezdése (Fenntartások)

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Magyarország a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszthető ügyek körére tekintettel.

1. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, módosított Egyezmény (90/436/EEC) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
2. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló 2017/1852 (EU) TANÁCSI IRÁNYELV (2017. október 10.) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
3. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól - eseti alapon vizsgálva - kizárjon bármely ügyet, amelyben a megállapított jövedelemmel vagy vagyonnal összefüggésben adócsalás, szándékos mulasztás vagy vétkes gondatlanság okán büntetés került kiszabásra Magyarországnak az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 41/J. § (12) bekezdésében foglalt belső szabályainak megfelelően. Bármely későbbi rendelkezés, amely helyettesíti, módosítja vagy felülírja ezeket a rendelkezéseket, szintén jelen fenntartás alá értendő. Magyarországnak értesítenie kell a Letéteményest bármely ilyen későbbi rendelkezésről.
4. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely tekintetében mindkét szerződő joghatóság illetékes hatósága egyetért, hogy nem alkalmas választottbírói eljárásra. Az ilyen egyetértést azon dátum előtt kell elérni, mielőtt a választottbírói eljárás egyébként megkezdődne, és az ügyet előterjesztő személy részére közölni kell.
5. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely olyan vitás kérdéshez kapcsolódik, amely 2018. január 1-je előtt kezdődött adóévben megszerzett jövedelemhez vagy vagyonhoz kapcsolódik.

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján a Szlovén Köztársaság a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszthető ügyek körére tekintettel.

1. A Szlovén Köztársaság fenntartja a jogot, hogy kizárja a VI. rész hatálya alól az olyan jövedelem- vagy tőkeelemekre vonatkozó eseteket, amelyeket valamely Szerződő Állam nem adóztat, mert nem képezik részét az adóalapnak a Szerződő Államban vagy azért, mert adómentesség vagy nulla százalékos adókulcs vonatkozik rájuk az adott Szerződő Állam belső adójoga alapján és azok közvetlenül az adott jövedelem- vagy vagyonelemhez kapcsolódnak.
2. A Szlovén Köztársaság fenntartja a jogot, hogy kizárja a VI. rész hatálya alól az eseteket, melyekben az adózó, az ő nevében eljáró személy vagy kapcsolt személy cselekménye
(i) a bíróság által jogerősen megállapítva költségvetési csalásnak minősül, vagy

(ii) komoly büntetés kiszabásának jogalapja adócsalás, adóelkerülés vagy adókijátszás jogcímen.

A rendelkezés alkalmazása céljából a komoly büntetés adócsalás, adóelkerülés vagy adókijátszás jogcímen jogi rendelkezések az Adó Eljárási Törvényben található. A Szlovén Köztársaságnak ilyen szabályozásról a Letéteményest értesítenie kell.

3. A Szlovén Köztársaság fenntartja a jogot, hogy kizárja a VI. rész hatálya alól az eseteket, melyek vállalkozások és egyéb entitások illetőségére vonatkoznak.
4. A Szlovén Köztársaság fenntartja a jogot, hogy kizárja a VI. rész hatálya alól az eseteket, melyekben a hazai általános adóelkerülés elleni szabályok alkalmazandóak. A rendelkezés alkalmazása céljából a Szlovén Köztársaság belső általános adóelkerülési szabályainak tartalmaznia kell az adójogban található ilyen rendelkezést.

26. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást az Egyezmény vagy a Szerződő Államok belső jogszabályai rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges információkról az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozóan, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak az így kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók megállapításával vagy beszedésével, azok tekintetében az érvényesítéssel vagy a bűnüldözéssel vagy az azokkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

b) olyan tájékoztatást nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatást nyújtson, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást tárna fel, vagy amelynek felfedése sértene a közrendet.

27. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviselők tagjai

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint, vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt teszt rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához

vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelne a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 4. bekezdése alkalmazandó az MLI 7. cikk 1. bekezdésére:

Amennyiben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény által biztosított valamely kedvezményt egy személynek megtagadják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény (jelen Egyezmény általi esetleges módosítás eredményeként) olyan rendelkezései, amelyek teljesen vagy részben kizárják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény alapján egyébként járó kedvezményeket, amennyiben az adott kedvezményben való részesülés volt a fő vagy az egyik fő célja valamely megállapodásnak vagy ügyletnek, illetőleg az ezen megállapodással vagy ügylettel kapcsolatos bármely személynek, a szerződő joghatóság illetékes hatósága, amely egyébként e kedvezményt megadta volna, mindazonáltal akként köteles e személyt kezelni, mintha jogosult lenne e kedvezményre vagy másik kedvezményre valamely konkrét jövedelem- vagy vagyonelem vonatkozásában, amennyiben az ilyen illetékes hatóság - az adott személy kérelmére és az eset összes releváns tényének és körülményének figyelembevételére alapján - azt állapítja meg, hogy e személynek megadták volna ezeket a kedvezményeket az ügylet vagy megállapodás hiányában. A szerződő joghatóság illetékes hatósága, amelyhez a másik szerződő joghatóságban belföldi illetőséggel bíró személy kérelemmel fordul, egyeztet e másik szerződő joghatóság illetékes hatóságával, mielőtt a kérelmet elutasítja.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok írásban, diplomáciai csatornákon keresztül értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez belső jogszabályaik szerint szükséges eljárásnak eleget tettek. Az Egyezmény az értesítések közül a későbbinek a vételekor lép hatályba.

2. Az Egyezmény alkalmazandó:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;

b) az egyéb jövedelemadók és a vagyoadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adózási időszakra vethetők ki.

3. A Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság és a Magyar Népköztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és vagyoadók területén az 1985. október 17-én, Budapesten aláírt egyezmény rendelkezései nem alkalmazandók tovább azon magyar vagy szlovén adók tekintetében, amelyekre a jelen Egyezmény alkalmazandóvá válik a 2. bekezdés rendelkezései szerint.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt annak hatálybalépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy bármely naptári év végét legalább hat hónappal megelőzően a felmondásról diplomáciai úton írásbeli értesítést küld. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;

b) az egyéb jövedelemadók és vagyoadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adózási időszakra kivethető adókra vonatkozóan.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Budapesten, 2004. augusztus 26. napján, magyar, szlovén és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.